

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/536/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712208549
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7712208549.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu KVESTA s.r.o., so sídlom v Košiciach, Komenského č. 71, proti žalovanej J. P., Y. J. D., H. Č.. XX, o zaplatenie 350 euro s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.02.2014 č.k. 7C/107/2012-103 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 371,- euro platbou advokátke JUDr. Monike Ilčišinovej v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 16,34 eura platbou advokátke JUDr. Monike Ilčišinovej v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet jeho právnej zástupkyne v sume 21,- euro.

Rozhodol tak o trovách konania po tom, čo pôvodným rozsudkom zo dňa 24.04.2013 č.k. 7C/107/2012-81 žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 350,- euro do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení zo dňa 29.11.2013 č.k. 1Co/337/2013-96 uložil súdu prvého stupňa opätovne posúdiť primeranosť uplatnených trov konania (špecifikovaných žalobcom v podanom odvolaní), najmä vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky a kritériám pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania v drobných sporoch a následne aj rozhodnutie zodpovedajúcim spôsobom podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť tak, aby dôvody rozhodnutia a závery z toho vyplývajúce boli preskúmateľné.

Súd prvého stupňa pri opätovnom rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu účastníka v konaní v spojení s ust. § 150 ods. 2 O.s.p. o rozhodovaní v drobných sporoch, keď posudzoval účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia a dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý vznikol úspešnému žalobcovi bolo zaplatenie súdneho poplatku v sume 21,- eura. Náklady spojené so zastúpením právnu zástupkyňou považoval za neúčelné, preto ich náhradu žalobcovi nepriznal. K takémuto záveru dospel na základe úvahy, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú tak po skutkovej ako aj právnej stránke, keď žalobcom tvrdený skutkový stav bol zjavne nesporný, pretože žalovaná nepopierala prevzatie žalovanej sumy a taktiež nepopierala ani to, že medzi ňou a žalobcom nevznikol žiaden pracovnoprávny vzťah. Zároveň uviedol, že k rovnakému záveru dospel aj aplikáciou ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď žalobcom uplatnený nárok na náhradu trov konania považoval za neprimeraný k uplatnenej drobnej pohľadávke a vo vzťahu k jednoduchosti sporu ako neprimeraný. Uzavrel, že v konaní išlo nepochybne o typový spôsob uplatnenia

pohľadávky, čo vyplýva priamo aj z prvého odvolania žalobcu, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca podal obdobnú žalobu na konajúcom súde aj v ďalších (celkovo šiestich) veciach.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a priznať plnú náhradu trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že o trovách konania sa v zásade rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu), alebo zásady zodpovednosti za zavinenie, s výnimkou rozhodovania podľa § 150 O.s.p. Keďže v konaní mal žalobca plný úspech, na rozhodnutie o trovách konania mal súd aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. Náklady na právne zastúpenie advokátom sú pritom účelné, preto nepriznanie náhrady trov konania za odmenu zvoleného advokáta úspešnému účastníkovi konania je podľa názoru žalobcu porušením jeho ústavných práv. Neúčelnosť trov právneho zastúpenia nemožno vyhodnotiť ani vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky, pretože aj keď sa jednalo o drobný spor, súd vo veci vytyčil celkovo štyri pojednávania a sídlo kancelárie zástupcu žalobcu je mimo sídla konajúceho súdu, z čoho vyplýva, že musel na jednotlivé pojednávania cestovať, s čím boli spojené ďalšie náklady. Ak súd bol názoru, že išlo o drobný spor, v zmysle procesných predpisov vo veci nemusel nariadovať pojednávanie, ale mohol rozhodnúť rozsudkom bez pojednávania. Právne úkony právneho zástupcu žalobcu tak boli v tejto veci potrebné na účelné uplatňovanie a bránenie práva žalobcu a bezprostredne súviseli s konaním. Nesúhlasil ani názorom prvostupňového súdu, že sa jednalo o typovo veľmi jednoduchú vec po právnej a skutkovej stránke, keď poukázal na to, že žalovaná už v podanom odpore uplatnený nárok popierala a tvrdila, že ide o vyplatenú mzdu za vykonanú prácu v mesiaci marec 2012 na základe pracovnoprávneho vzťahu. O jej postoji v konaní svedčí aj skutočnosť, že si v konaní zvolila advokátku, prostredníctvom ktorej žiadala žalobu zamietnuť. Žalovaná sa v priebehu konania nepokúsila o mimosúdne riešenie sporu, aj keď z obsahu jednotlivých úkonov jednoznačne vyplynulo, že žalovaná suma jej bola vyplatená neoprávnene. Žalobca zdôraznil, že v konaní sa domáhal vydania žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia, pričom uvedenú sumu žiadal vrátiť bezúročne a žalovaná tým získala bezúročnú pôžičku. V závere podaného odvolania poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nijako nezaoberal výškou vyčíslených trov právneho zastúpenia a ich neprimeranosťou k pohľadávke, preto má za to, že sa neriadil názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého uznesenia o trovách konania, ale toto rozhodnutie je potrebné zmeniť.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vzhľadom na plný úspech žalobcu správne vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., pri aplikácii tohto ustanovenia však dospel k nesprávnemu záveru, ak žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za neúčelné, čo odôvodnil tým, že v typovo veľmi jednoduchom spore bol žalobcom tvrdený skutkový stav zjavne nesporný, keďže žalovaná nepopierala prevzatie žalovanej sumy a taktiež nepopierala ani to, že medzi ňou a žalobcom nevznikol žiaden pracovnoprávny vzťah.

Z obsahu preskúmvanej veci je zrejmé, že žalobca v konaní uplatnil finančný nárok proti žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť tým, že žalovanej bola zaslaná v roku 2012 na účet suma 350,- euro, pretože medzi účastníkmi konania malo dôjsť k uzavretiu pracovnoprávneho vzťahu, k čomu však nedošlo. Z obsahu odporu proti platobnému rozkazu súdu prvého stupňa vyplýva procesné stanovisko žalovanej, ktorým vyslovila nesúhlas s vrátením uplatnenej sumy, čo odôvodnila tým, že so žalobcom nevstúpila do žiadneho právneho vzťahu. Na základe takejto argumentácie žiadala žalobu zamietnuť. Na takomto stanovisku zotrvala v priebehu celého konania pred súdom prvého stupňa, z čoho jednoznačne vyplýva spornosť nároku žalobcu (vzhľadom na procesné stanovisko žalovanej) v priebehu celého konania na súde prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Povinnosť nahradiť trovy konania podľa citovaného ustanovenia zákona nezahŕňa všetky trovy, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Znamená to, že súd nemôže zaviazať účastníka konania na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil neúčelne. Za situácie, keď nárok žalobcu v konaní bol sporným, trovy právneho zastúpenia advokátom v zásade nemožno považovať za neúčelné trovy konania, pretože pri zásade rovnosti účastníkov konania (§ 18 O.s.p.) v občianskom súdnom konaní platí, že každý účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, teda aj advokátom (§ 24 O.s.p.). Je na úvahe súdu, či takto zvoleným zástupcom účastníka konania uplatnené a špecifikované trovy konania (za jednotlivé úkony právnej služby a hotové výdavky) posúdi ako účelné.

Žalovaná nárok žalobcu neuznala, na svoje právne zastúpenie si zvolila advokátku a za takej situácie nemožno uzavrieť, že trovy konania žalobcu v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní sú neúčelné a to bez ohľadu na to, že žalobca viedol niekoľko obdobných sporov aj s inými osobami.

V konaní žalobca prostredníctvom advokátky uplatnil nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách za zaplatený súdny poplatok a trovách právneho zastúpenia písomným podaním zo dňa 20.6.2013 a následne v odvolaní zo dňa 1.4.2014 za deväť úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu zo dňa 11.6.2012, podanie na súd zo dňa 29.10.2012, účasť na pojednávaníach v dňoch 31.10.2012, 9.1.2013, 6.3.2013, 24.4.2013, podanie odvolania dňa 20.6.2013, podanie odvolania dňa 1.4.2014 (6 x 26,56 eura, 1 x 6,64 eura, 2x 13,28 eura, podľa § 10 ods. 1, 14 ods. 3, 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb), režijný paušál - 4 x 7,63 eura, 4 x 7,81 eura a 1 x 8,04 eura, náhradu straty času - 2 x 12,71 eura, 6 x 13,01 eura, 1 x 8,04 eura (podľa § 17 ods. 1) a náhradu cestovných výdavkov osobným motorovým vozidlom zn. Y. XXXI, V. J. P. X. I. D. a späť 4 x 15,70 eura (podľa príslušných ustanovení zákona č. 283/2002 o cestných náhradách a opatreniach MPSVR č. 260/2004 a 632/2008 Z.z.) v celkovej výške 449,64 eura.

Odvolací súd takto uplatnené a špecifikované trovy konania (hotové výdavky a trovy právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby vrátane režijného paušálu, náhrady straty času a cestovných výdavkov) vzhľadom na vyššie uvedené považoval za účelné.

Podľa § 200 ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. v znení novely zákona č. 384/2008 Z.z. účinné od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie citované ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zaviedlo do nášho právneho poriadku podobne ako nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možnosť nepriznania alebo zníženia trov súdom, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané.

Musí však byť splnená podmienka, že sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, zákon nestanovuje. Záver, že ide o neprimeranosť trov konania voči pohľadávke, je výsledkom úvahy súdu v prejednávanej príhode. Takisto je ponechané na úvahu súdu, či trovy zníži, alebo ich vôbec neprizná. Ako prvé a rozhodujúce kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania by však mala byť účelnosť vynaložených trov konania, keďže až potom možno uvažovať o zohľadnení primeranosti trov.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 125/2010 zo dňa 23.03.2010, z ktorého možno vyvodiť, že určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke, je výsledkom úvahy súdu, pričom zaujal názor, že neprimeranosť trov môže spočívať v tom, že ich

výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Odvolací súd zhodujúc sa s uvedenými závermi Ústavného súdu SR považuje trovy právneho zastúpenia a vynaložené trovy žalobcom v konaní za účelné a keďže ide o konanie o drobnom spore, posudzoval primeranosť trov konania v porovnaní s výškou priznanej istiny. S poukazom na vyššie uvedené závery zo žalobcom uplatnených trov konania považoval za primerané náklady za súdny poplatok (v súlade s názorom súdu prvého stupňa) vo výške 21,- euro a trovy právneho zastúpenia (z celkovo žalobcom uplatnených trov právneho zastúpenia) vo výške žalobcovi priznanej pohľadávky, t.j. sume 350,- eur, spolu v sume 371,- euro. Pri tejto úvahe prihliadol na skutočnosť, že v prípade žalobcu sa jedná o jeden z viacerých sporov skutkovo aj právne podobných, čo znižuje právnu náročnosť pri poskytovaní právnej pomoci.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a neúspešnej žalovanej uložil povinnosť zaplatiť úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v sume 371,- eur, zaplataenie ktorých uložil neúspešnej žalovanej na účet zástupkyne žalobcu v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom úspešný priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 16,34 eura pozostávajúcich z 1/2 hodnoty úkonu právnej služby v sume 8,30 eura + režijného paušálu v hodnote 8,04 eura podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.